

[Kai Dige Bach]

Og når vi er ude i det her, så er det ikke så vigtigt, hvordan vi gør det.

Vi ved, at der laves meget sort arbejde. Vi ved, at der udbetales en stor arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi ved, at der gives tilskud til folk med små indtægter til at løse en masse af deres problemer. Det vil sige, at hvis vi kan få registreret noget af det sorte arbejde, så har vi tre store pengebunker at tage af.

Det havde i virkeligheden ikke gjort mig noget, at man havde lavet den hjemmeserviceordning, vi har fået lavet, med tilskud, hvis det så virkede; men vi har aldrig troet på, at det virker, og det viser sig også, at det ikke virker. Og når man om føje måneder får det til at virke lidt, vil jeg gerne heroppefra fremsætte den meget voldsomme påstand, at det er, fordi der er nogle, der har fundet ud af at sætte den bureaukratiske mølle i gang, så tre mennesker aftaler med hinanden, hvem der er arbejdsgiver og arbejdstager, og hvem der så sender regningen til staten, og det behøver ikke nødvendigvis at indebære, at der er udført noget arbejde. Opfindsomheden hos danskerne er meget, meget stor.

Det, vi skal have afskaffet, er 1.000 pct. skat på arbejde, bare der er to personer involveret i det.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Det er udsagnet om, at pengene fosser ud af statskassen, som bringer mig herop, et udsagn, som er blevet fremført af oppositionen op til flere gange også i denne debat. Jeg har lært hr. Fogh Rasmussen at kende som en politiker med stor økonomisk indsigt, og derfor vil jeg spørge: Er det ikke således, at hvis pengene fosser ukontrolleret ud af statskassen, får det den virkning, at vi får en stigende inflation og en stigende rente? Og hvordan er det gået det sidste års tid? Er inflationen steget? Er renten steget? Nej, tværtimod. Det vil sige, at det har altså ikke fået den virkning, som det efter lærebøgerne skulle få, når økonomien løber løbsk, når pengene fosser ukontrolleret ud af kassen. Det er måske således, at vel løber der penge ud af statskassen, men de løber ud af statskassen på en kontrolleret måde; altså får det ikke den negative indvirkning på inflation og rente.

Så jeg vil gerne spørge hr. Fogh Rasmussen: Hvordan kan det være, at vi ikke har fået disse

negative virkninger, når nu det påstås, at pengene fosser ud af kassen?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg synes, at man er nødt til at bestemme, hvilket standpunkt man vil lægge sig fast på i debatten om tilskud kontra fradrag.

På den ene side siger man, at der skal være styring på de offentlige udgifter, på de offentlige finanser, vi skal vide, hvor mange penge vi hvert år bruger på de enkelte konti, og på den anden side siger man, at vi skal have lukket fuldstændig op for, at man selv kan bestemme sin skattebillet, for man skal have lov til at foretage fradrag.

Man er altså nødt til at beslutte sig til, om man vil have ordentlige forhold i økonomien i husholdningsregnskabet, eller om man vil have et tagselvbord af fradrag, der gør, at vi ikke ved, hvordan det ender, når vi gør nationalregnskabet op. Det er jo det, der er hovedproblemet. Og som hr. Kai Dige Bach og andre i den konservative gruppe og også i Venstres gruppe godt ved, svinger dette også konjunkturtelt, hvis det er sådan, at der er fradragsmuligheder, og dér har vi ingen jordisk chance for at styre den økonomiske udvikling.

Så vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, at nogen af dem, der hjemme i deres private boliger har fået udført vedligeholdelsesarbejder, synes, det er narkotika, de har fået, eller at det er bureaukratisk el.lign. Jeg synes, det siger meget om hr. Kim Behnkes måde at tænke på, når man omtaler de mennesker, der har fået ordnet forskellige ting, fået tapetseret, fået sat vinduer i, fået ordnet tag osv., at han siger, at de er blevet udstyret med narkotika; det er et lidt for lavt plan.

Men jeg synes, at Venstre og De Konservative måske skulle tage et møde i deres koordinationsudvalg og finde ud af, hvilket standpunkt de vil lægge sig fast på. Vil man sige, at der skal være orden i husholdningsøkonomien, eller vil man lægge sig fast på, at der skal være et tagselvbord af fradrag, som de med de højeste indkomster får de største værdier ud af, og som de med de laveste indkomster får de mindste værdier ud af? Og igen – det er ustyrbart.